

“मीठे बच्चे- यो पढाइ कमाइको स्रोत हो, यसद्वारा तिमी मनुष्यबाट देवता बन्छौ, २१ जन्मको लागि सच्चा कमाइ हुन्छ ।”

प्रश्न:- बाबाले जुन मीठा मीठा कुरा सुनाउनुहुन्छ, त्यो धारणा कहिले हुन्छ ?

उत्तर:- जब बुद्धिमा परमत वा मनमतको प्रभाव हुँदैन । जुन बच्चाहरू सुनेका कुरामा चल्छन्, उनीहरूको बुद्धिमा धारणा हुन सक्दैन । ज्ञान सिवाए अरू कसैले केही सुनायो भने ऊ दुस्मन जस्तै हो । भुठो कुरा सुनाउनेवाला धेरै छन् यसैले नराम्रो नसुन, नराम्रो नहेर, मनुष्यबाट देवता बन्नको लागि एक बाबाको श्रीमतमा नै चलनु छ ।

गीत:- हामरे तीर्थ न्यारे हैं.....

ओम् शान्ति । यस गीतमा मानौं आफ्नै महिमा गर्छन् । वास्तवमा आफ्नो महिमा गरिँदैन । यो त सबै बुझ्नु पर्ने कुरा छन् जो मनुष्य धेरै समझदार थिए, अहिले बेसमझ बनेका छन् । अब प्रश्न उठ्छ, समझदार को थियो ? यो कहीं पनि लेखिएको छैन । तिमी गुप्त छौ । कति आश्चर्यको कुरा छ । एक त बाबा भन्नुहुन्छ- मद्दारा नै बच्चाहरूले मलाई जान्न सक्छौ । फेरि मद्दारा सबै थोक जान्दछन् । सृष्टिको आदि, मध्य, अन्त्यको जुन खेल हो, त्यसलाई जान्दछन् । अरू कसैले पनि जान्दैन र एउटा मुख्य भूल गरेका छन् जो निराकार परमपिता परमात्मा शिवको बदलामा कृष्णको नाम राखिदिएका छन् । पहिलो नम्बर शास्त्र, जसलाई श्रीमत भगवद् गीता भन्छन्, त्यही गलत भएको छ । यसैले सबैभन्दा पहिले त सिद्ध गर्नु छ- भगवान् एक हुनुहुन्छ । फेरि सोध्नु छ- गीताको भगवान् को हो ? हिन्दूको आदि सनातन देवी देवता धर्म हो । यदि नयाँ धर्म भन्ने हो भने ब्राह्मण धर्म नै भन्न सकिन्छ । पहिले चोटी हो ब्राह्मण फेरि देवता । सर्वोच्च धर्म हो ब्राह्मण । जो ब्राह्मणलाई ब्रह्माद्वारा परमपिता परमात्माले रचनुहुन्छ, उनै ब्राह्मण फेरि देवता बन्छन् । मुख्य कुरा हो- भगवान् सबैको बाबा हुनुहुन्छ, नयाँ दुनियाँको रचयिता । अवश्य नयाँ दुनियाँ नै रचनुहुन्छ नि । नयाँ दुनियाँमा नयाँ भारत हुन्छ । जन्म पनि भारतमा लिनु भएको छ । यसलाई नै स्वर्ग बनाइरहनु भएको छ ब्रह्माद्वारा । तिमीलाई आफ्नो बनाएर फेरि पढाउनु हुन्छ, मनुष्यबाट देवता बनाउन । पहिले तिमी शूद्र वर्णका थियौ फेरि आयौ ब्राह्मण वर्णमा फेरि दैवी वर्णमा । पछि वृद्धि भइरहन्छ । एक धर्मबाट अनेक धर्म हुन्छन् । शाखाहरू पनि सबै धर्मका बन्छन्, हरेक धर्म निस्कन्छन् । तीन शाखाहरू हुन्छन् । यो हो मुख्य । हरेकबाट आ-आफ्ना शाखाहरू निस्कन्छन् । मुख्य हो फेद फेरि तीन शाखाहरू हुन् मुख्य । फेद हो आदि सनातन देवी देवता धर्मको । जो अहिले सबै राजयोग सिकिरहेका छन् । देलवाडा मन्दिर बडो राम्रो बनेको छ, त्यसमा सारा ज्ञान छ । बच्चाहरू यहाँ बसेका छन् कल्प पहिले पनि तिमीले राजयोगको तपस्या गरेका थियौ । जसरी क्राइस्टको यादगार क्रिश्चियन देशमा छ । त्यसरी नै तिमी बच्चाहरूले यहाँ तपस्या गरेका छौ त्यसैले तिम्रो पनि यादगार यहाँ छ । छ बडो सहज । तर कसैले पनि जान्दैनन् । संन्यासीहरूले त भनिदिन्छन् यो सबै हो कल्पना, जसरी जसले कल्पना गरोस् । तिम्रो लागि पनि भन्छन्- यी चित्र आदि सबै कल्पनाबाट बनाएका हुन् । जबसम्म बाबालाई जान्दैनन्, कल्पना नै सम्भन्छन् । ज्ञानसागर त एक बाबा हुनुहुन्छ नि । त्यसैले मुख्य हो बाबाको परिचय दिनु । उहाँ बाबाले स्वर्गको वर्सा दिनुहुन्छ, कल्प पहिले पनि दिनु भएको थियो । फेरि ८४ जन्म लिनुपर्छ । हिन्दूहरूको नै ८४ जन्म हुन्छन् । फेरि

२०७२ फाल्गुन २९ शनिवार १२-०३-२०१६ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन संगमयुगमा बाबा आएर राजधानीको स्थापना गर्नहुन्छ। तिमी बच्चाहरूले बाबाद्वारा बुझेका छौ। जब राम्रोसँग बुझ्नेछौ, बुद्धिमा बस्छ तब खुशी पनि रहन्छ।

यो पढाइ कमाइको ठूलो स्रोत हो। पढाइद्वारा नै मनुष्य बेरिस्टर आदि बन्छन्। तर यो पढाइ मनुष्यबाट देवता बन्ने हो। प्राप्ति कति ठूलो छ। यो जस्तो प्राप्ति कसैले गराउन सक्दैन। ग्रन्थमा गाइएको छ— मनुष्यबाट देवता बनाउन समय लाग्दैन...। तर मनुष्यको बुद्धि चल्दैन। अवश्य त्यो देवी देवता धर्म प्रायः लोप भएको छ, त्यसैले त लेख्छन् मनुष्यबाट देवता बने। देवताहरू सत्ययुगमा थिए। उनीहरूलाई अवश्य भगवान्ले संगममा रचेको हुनुपर्छ। कसरी रच्नुभयो? यो जान्दैनन्। गुरु नानकले पनि परमात्माको महिमा गाएका छन्। उनले जस्तो महिमा कसैले गाएका छैनन् त्यसैले ग्रन्थलाई यहाँ पढ्छन्। गुरु नानकको कलियुगमा अवतार हुन्छ। उनी हुन् धर्म स्थापक। राजाई त पछि भएको हो। बाबाले त यो देवी देवता धर्म स्थापना गर्नु भएको हो। वास्तवमा नयाँ दुनियाँ ब्राह्मणको नै भनौं। चोटी ब्राह्मणहरूको भए पनि शुरू देवी देवताहरूबाट हुन्छ। तिमी ब्राह्मणहरू रचिएका हो। तिम्रो राजधानी हुँदैन। तिमी आफ्नो लागि राजधानी स्थापना गर्छौं। बडो आश्चर्यको कुरा छ। मनुष्यले त केही जान्दैनन्। सबैभन्दा पहिले आफूलाई थाहा भयो भने आफूद्वारा अरूलाई थाहा हुन्छ। तिमी शूद्रबाट ब्राह्मण बनेका छौ। ब्रह्मालाई पनि अहिले बाबाद्वारा थाहा हुन्छ। एकलाई बताएपछि बच्चाहरूलाई पनि बताउनुपर्छ। उहाँको तनद्वारा तिमी बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ। यी हुन् अनुभवका कुरा। शास्त्रबाट त केही पनि बुझ्न सकिँदैन। बाबा भन्नुहुन्छ— सारा कल्पमा एकै पटक म यसरी नै आएर सम्झाउँछु। र, अनेक धर्मको विनाश, एक धर्मको स्थापना गराउँछु। यो ५ हजार वर्षको खेल हो। तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— हामीले ८४ जन्म लिएका हौं। विष्णुको नाभीबाट ब्रह्मा देखाउँछन्। ब्रह्मा र विष्णु यी कसका बच्चा हुन्? दुवै शिवका बच्चा ठहरिए। उहाँ रचयिता, उनीहरू हुन् रचना। यी कुरालाई कसैले बुझ्न सक्दैन। बिलकुल नयाँ कुरा हुन्। बाबा पनि भन्नुहुन्छ— यी नयाँ कुरा हुन्। कुनै शास्त्रहरूमा यी कुरा हुन सक्दैनन्। ज्ञानको सागर बाबा हुनुहुन्छ, उहाँ नै गीताको भगवान् हुनुहुन्छ। भक्ति मार्गमा शिव जयन्ती पनि मनाउँछन्। सत्ययुगमा, त्रेतामा मनाउँदैनन्। अवश्य संगममा नै आउनुहुन्छ। यो कुरा तिमी बुझ्दै जान्छौ र सम्झाइरहन्छौ। जो सम्झाउनेवाला बाबाको महिमा छ, त्यो बच्चाहरूको हुनुपर्छ। तिमी पनि मास्टर ज्ञानको सागर बन्नु छ। प्रेमको सागर, सुखको सागर यहाँ बन्नु छ। कसैलाई दुःख दिनु छैन। धेरै मीठो बन्नु छ। तिमी जो नमीठो एकदम विषसमान थियौ, अब तिमी निर्विकार ब्राह्मण बनिरहेका छौ। ईश्वरको सन्तान बनिरहेका छौ। विकारीबाट निर्विकारी देवता बनिरहेका छौ। आधाकल्प तिमी पतित बन्दा-बन्दै अहिले बिलकुल जीर्ण अवस्था प्राप्त भएको छ। सडेको कपडालाई सटका लगाउनाले फाटेर चीरा-चीरा हुन्छ। यहाँ पनि ज्ञानको सटका लगायौ भने पूजा-पूजा हुन्छ। कुनै कपडा यस्तो मैला हुन्छ जुन सफा गर्नमा धेरै समय लाग्छ। फेरि वहाँ पनि हल्का पद मिल्छ। बाबा धोबी हुनुहुन्छ। तिमी पनि साथमा सहयोगी हो। धोबी पनि नम्बरवार हुन्छन्। यहाँ पनि नम्बरवार छन्। धोबीले राम्ररी कपडा सफा गरेन भने भन्छन्— यो त मानौं हजार हो। आजकल कपडा सफासँग धुन सिकेका छन्। पहिले त गाउँहरूमा धेरै मैला कपडा धुलाई हुन्थे। यो चलन पनि बाहिरबाट आएको हो। बाहिरकाले केही इज्जत दिन्छन्। पैसा आदिको मदत गर्छन्। जान्दछन्— यो धेरै ठूलो खानदानको हो। अहिले तल गिरेको हो। गिरेकाहरूमाथि दया

२०७२ फाल्गुन २९ शनिबार १२-०३-२०१६ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन लाग्छ नि । बाबा भन्नुहुन्छ- तिमीलाई कति धनवान् बनाएको थिएँ । मायाले के हालत गरिदियो । तिमी अहिले सम्भन्छौ- हामी विजय मालाका थियौं, फेरि ८४ जन्म लिएर के बनेका छौं । आश्चर्य छ नि । तिमी सम्भाउन सक्छौ- हामी त स्वर्गवासी थियौं । दुनियाँ स्वर्ग थियो फेरि तल गिर्दा गिर्दै नर्कवासी पनि बन्नुपन्यो । अब बाबा भन्नुहुन्छ- पवित्र बनेर स्वर्गवासी बन । मनमनाभव । शिव भगवानुवाच- म एकलाई याद गर । यादको यात्राबाट तिम्रो सबै पाप नष्ट भएर जान्छ । शास्त्रहरूमा लेखिएको छ- कृष्णले भगाए, पटरानी बनाउन । तिमी सबै पढिरहेका छौ, पटरानी बनिरहेका छौ । तर यी कुरालाई कसैले बुझ्न सक्दैन । अहिले बाबा आएर बच्चाहरूलाई सम्भाउनु भएको छ । बाबा भन्नुहुन्छ- म कल्प कल्प तिमीलाई सम्भाउन आउँछु त्यसैले पहिले भगवान् एक हुनुहुन्छ, यो सिद्ध गरेर फेरि बताऊ गीताको भगवान् को हुनुहुन्छ ? राजयोग कसले सिकाएको हो ? भगवान् ले नै ब्रह्माद्वारा स्थापना गराउनुहुन्छ, विनाश फेरि पालना गराउनुहुन्छ । यी जो ब्राह्मण छन् उनीहरू नै फेरि देवता बन्छन् । यी कुरा पनि समझमा उनीहरूको आउँछ, जसले कल्प पहिले बुझेका थिए । सेकेन्ड बाइ सेकेन्ड अहिलेसम्म जे भयो सम्भन्छन् । ड्रामामा तिमीले धेरै पुरुषार्थ गर्नु छ । यो त बच्चाहरूले जान्दछन्- अहिले हाम्रो त्यो अवस्था भएको छैन । समय लाग्छ । कर्मातीत अवस्था भएपछि फेरि सबै नम्बरवनमा पास भएर जान्छन्, तब त लडाईँ पनि लाग्छ । आपसमा खिटपिट चलिरहन्छ । तिमी जान्दछौ- जहाँ-तहाँ हेर लडाईँको तयारी गरिरहेका छन् । सबैतर्फ तयारी गरिरहेका छन् । तिमीले जे-जति दिव्य दृष्टिद्वारा देखेका छौ, त्यो फेरि यी आँखाद्वारा देख्नु छ । विनाशको साक्षात्कार गरेका छौ फेरि त्यस्तै आँखाले देख्नेछौ । स्थापनाको पनि साक्षात्कार गरेका छौ, फेरि प्राक्टिकलमा राजाई पनि देख्नेछौ । तिमी बच्चाहरूलाई त धेरै खुशी हुनुपर्छ । यो त पुरानो तन हो । योगद्वारा आत्मा पवित्र बन्छ, फेरि यो पुरानो शरीर पनि छोड्नु छ । ८४ जन्मको चक्र पूरा हुन्छ फेरि अवश्य सबैलाई नयाँ शरीर मिल्छ । यी पनि बुझ्ने धेरै सहज कुरा हुन् । बुझाउन पनि सक्छौ, कलियुगपछि सत्ययुग अवश्य हुन्छ । अनेक धर्मको विनाश अवश्य हुन्छ । फेरि आदि सनातन देवी देवता धर्मको स्थापनार्थ बाबालाई आउनुपर्छ । अहिले तिमी ब्राह्मण बनेका छौ देवता बन्नको लागि । अरू कोही हुन सक्दैन । तिमी जान्दछौ- हामी शिवबाबाको बनेका छौं, शिवबाबाले हामीलाई वर्सा दिइरहनु भएको छ ।

शिव जयन्ती मतलब नै हामीलाई वर्सा मिल्यो । शिवबाबा आउनुभयो, आएर के गर्नुभयो ? इस्लामी, बौद्धी आदिले त आएर आफ्नो धर्म स्थापना गरे । बाबाले आएर के गर्नुभयो ? अवश्य स्वर्गको स्थापना गर्नुभयो । कसरी स्थापना गर्नुभयो ? कसरी स्थापना हुन्छ ? त्यो तिमी अहिले जान्दछौ । फेरि सत्ययुगमा यी सबै भुल्छौ । यो पनि सम्भन्छौ- २१ जन्मको वर्सा अहिले हामी लिन्छौं । यो ड्रामा निश्चित छ । वहाँ सम्भन्छौ, उहाँ पिता हुनुहुन्छ, यी बच्चा हुन् । बच्चालाई वर्सा मिल्छ । तर यो प्रारब्ध अहिलेको हो । सच्चा कमाइ गरेर २१ जन्मको लागि तिमी वर्सा अहिले पाइरहेका छौ । ८४ जन्म त लिनु नै छ । सतोप्रधानबाट फेरि सतो रजो तमोमा आउँछौ । यो राम्रोसँग याद गर्नाले फेरि खुशीमा पनि रहन्छौ । सम्भाउन त बडो मेहनत लाग्छ । जब बुझ्छन् तब उनीहरूलाई बडो खुशी हुन्छ । जो बच्चाहरू राम्रोसँग जान्दछन्, उनीहरूले फेरि धेरैलाई सम्भाइरहन्छन् । काँडालाई फूल बनाइरहन्छन् । यो हो बेहदको पढाइ । वर्सा पनि बेहदको मिल्छ । फेरि यसमा त्याग पनि बेहदको छ । गृहस्थ व्यवहारमा रहँदै सारा दुनियाँको त्याग गर्नु छ किनकि तिमी जान्दछौ- यो

२०७२ फाल्गुन २९ शनिबार १२-०३-२०१६ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुवन पुरानो दुनियाँ खत्तम हुनु छ। अब नयाँ दुनियाँमा जानु छ यसैले बेहदको संन्यास गराउनुहुन्छ। संन्यासीहरूको हो हदको संन्यास र उनीहरूको हो हठयोग। यसमा हठको कुरै रहँदैन। यो त पढाइ हो। पाठशालामा पढ्नु छ, मनुष्यबाट देवता बन्नको लागि। शिव भगवानुवाच, कृष्ण हुन सक्दैनन्। कृष्णले कहिल्यै नयाँ दुनियाँ बनाउन सक्दैनन्। उनलाई हेभनली गड फादर भनिदैन। स्वर्गका राजकुमार हुन्। कति मीठा कुरा बुझ्ने र धारणा गर्नु पर्ने छन्। दैवी लक्षण पनि चाहिन्छ। कहिल्यै पनि सुनी सुनाइ कुरामा लाग्नु हुँदैन। व्यासले लेखेको कुरामा लाग्दा-लाग्दै नराम्रो गति भयो नि। ज्ञान सिवाए अरू केही सुनाउँछन् भने सम्भ- यो हाम्रो दुश्मन हो। दुर्गतिमा लिएर जान्छ। कहिल्यै पनि परमतमा लाग्नु हुँदैन। मनमत, परमतमा चल्थो त मन्यो। बाबा सम्झाइ रहनुहुन्छ- भुटा कुरा बोल्नेवाला त धेरै छन्। तिमीले बाबाबाट मात्र सुन्नु छ। नराम्रो नसुन, नराम्रो नहेर.... बापदादा आउनु भएको छ नै मनुष्यबाट देवता बनाउन भने उहाँको श्रीमतमा चलनुपर्छ। अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) यहाँ बाबा समान सुखको सागर, प्रेमको सागर बन्नु छ। सर्वगुण धारण गर्नु छ। कसैलाई पनि दुःख दिनु छैन।
- २) सुनी सुनाइ कुरामा कहिल्यै विश्वास गर्नु छैन। परमतमा चल्नु छैन। नराम्रो नसुन, नराम्रो नहेर.... ।

वरदान:- शक्तिलाई करामतको सट्टा कर्तव्य सम्भिएर प्रयोग गर्नेवाला पूजन वा गायन योग्य भव यादद्वारा जुन शक्तिको प्राप्ति हुन्छ त्यसलाई करामत सम्भिएर प्रयोग नगर बरू कर्तव्य सम्भिएर कार्यमा लगाऊ। ती मनुष्यहरूसँग रिद्धि सिद्धिको करामत हुन्छ तर तिम्रो पासमा छ श्रीमत। श्रीमतद्वारा शक्ति अवश्य आउँछ, यसैले संकल्पद्वारा कर्तव्य सिद्ध हुन्छ। संकल्पद्वारा कसैलाई कार्यको प्रेरणा दिन सक्छौ, यो पनि शक्ति हो तर श्रीमतमा जब आफ्नो मनमत मिक्स नहोस् तब गायन र पूजन योग्य बन्छौ।

स्लोगन:- कुनै पनि प्रकारको हलचलमा दिलसिकिस्त हुनुको सट्टा विशाल दिलवाला बन।